

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 3Co/570/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1513223465
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 01. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Roman Bolebruch
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2015:1513223465.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v právnej veci navrhovateľa: Dopravný podnik Bratislava, a.s., Olejkárska I, Bratislava, zastúpeného advokátom JUDr. M. K., N. V. A. X-CX, A., proti odporkyni: P. T., bytom A. 1, A., o zaplatenie 50,50 eura s prísl., na odvolanie navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Bratislava V č.k. 10C/181/2014-23, zo dňa 23.6.2014, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa **zrušuje** a vec **vracia** na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa zamietol návrh navrhovateľa, ktorým sa domáhal zaplatenia istiny 50,50 eura a odporkyni nepriznal náhradu trov. Súd prvého stupňa vykonaným dokazovaním zistil, že odporkyňa cestovala dopravným prostriedkom navrhovateľa dňa 19.4.2011 na linke č. XX o XX.XX hod. a pri kontrole sa nepreukázala platným cestovným lístkom. Svoje rozhodnutie odôvodnil právne ust. § 9 písm. b), § 11 písm. d), § 12 ods. 4, 5 zákona č. 168/1996 Z.z., § 108 Obč. zák., § 5b zákona č. 250/2007 Z.z., čl. 6 Prepravného poriadku MHD v Bratislave a čl.5 Tarify mestskej hromadnej dopravy, keď v zmysle ust. § 5b zákona č. 250/2007 Z.z. z úradnej povinnosti prihliadol aj bez návrhu na premlčanie uplatňovaného nároku. Súd prvého stupňa vyvodil záver, že jednoročná premlčacia doba začína plynúť odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz, pričom odporkyňa bola prepravným kontrolórom kontrolovaná dňa 19.4.2011, kedy mal oprávnenie prevziať úhradu dlžného cestovného a úhradu v sume 50 eur. Nasledujúcim dňom 20.4.2011 sa teda odporkyňa dostala s plnením záväzku do omeškania a zároveň začala plynúť jednoročná premlčacia lehota. Nakoľko navrhovateľ podal predmetný návrh až dňa 3.7.2013, teda po uplynutí jednoročnej premlčacej lehoty, návrh ako premlčaný zamietol. O náhrade trov konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p.

Proti tomuto rozsudku podal navrhovateľ odvolanie. Navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. Vytýkal súdu prvého stupňa nesprávne právne posúdenie veci tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav. Uviedol, že povinnosť odporcu zaplatiť úhradu navrhovateľovi vznikla v zmysle § 9 písm. b) v spojení s § 11 ods. 1 písm. d) v spojení s § 14 ods. 2 zákona č. 168/1996 Z.z. a teda nepatrí medzi práva z prepravy v zmysle § 760 Obč. zák. Vzhľadom na skutočnosť, že zákon č. 168/1996 Z.z. neustanovuje premlčaciu dobu za nezaplatenie úhrady, mal za to, že pri cestovaní bez cestovného lístka je namieste použiť § 101 Obč. zák. o všeobecnej premlčacej dobe. Preto podľa názoru navrhovateľa jeho pohľadávka voči odporkyni nebola v čase podania návrhu na vydanie platobného rozkazu premlčaná. Navrhovateľ v závere svojho odvolania poukázal na rozsudky odvolacieho súdu sp. zn. 15Co/67/2011 a sp. zn. 14Co/216/2011, v ktorých odvolací súd v skutkovo totožných veciach vyhovel jeho odvolaniu.

Odvolací súd, ktorý bol viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 212 ods. 1 O.s.p.) preskúmal rozsudok súdu prvého stupňa, prejednal odvolanie bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p. a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvého stupňa treba zrušiť.

Podľa § 760 Obč. zák. zmluvou o preprave osôb vznikne cestujúcemu, ktorý za určené cestovné použije dopravný prostriedok, právo, aby ho dopravca prepravil do miesta určenia riadne a včas.

Podľa § 5b zákona č. 250/2007 Z.z. orgán rozhodujúci o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy prihlada aj bez návrhu na nemožnosť uplatnenia práva, na oslabenie nároku predávajúceho voči spotrebiteľovi, vrátane jeho premlčania alebo na inú zákonnú prekážku alebo zákonný dôvod, ktoré bránia uplatniť alebo priznať plnenie predávajúceho voči spotrebiteľovi, aj keď by inak bolo potrebné, aby sa spotrebiteľ týchto skutočností dovoľával.

Odňatím možnosti konať pred súdom sa rozumie postup súdu, ktorým znemožnil účastníkovi konania realizáciu tých procesných práv, ktoré mu Občiansky súdny poriadok dáva (napr. právo na doplnenie alebo opravu nesprávneho, neúplného alebo nezrozumiteľného podania, právo zúčastniť sa pojednávania, robiť prednesy, navrhovať dôkazy, vyjadrovať sa k vykonaným dôkazom, vykonávať svoje práva a povinnosti prostredníctvom zvoleného zástupcu), v tomto prípade právo na riadne a presvedčivé odôvodnenie rozhodnutia. Ustanovenie § 157 ods. 2 O.s.p. stanovuje povinnosť súdu riadne a presvedčivo odôvodniť rozsudok. Nedostatok riadneho a presvedčivého odôvodnenia rozsudku je porušením práva účastníka na spravodlivé súdne konanie, pretože sa mu tým odníma možnosť vnímať rozsudok ako logicky pochopiteľný celok a súčasne možnosť náležite skutkovo aj právne argumentovať proti rozhodnutiu súdu v rámci využitia opravných prostriedkov a teda možnosť riadne konať pred súdom. Presvedčivosť odôvodnenia rozsudku znamená, že premisy zvolené v rozhodnutí rovnako ako aj závery, ku ktorým súd na základe týchto premís dospel, sú pre širšiu právnickú, ale aj laickú verejnosť predovšetkým pochopiteľné, a zároveň prijateľné, racionálne a spravodlivé.

V prejednávanej veci súd prvého stupňa ustálil, že odporkyňa cestovala bez platného cestovného lístka dopravným prostriedkom navrhovateľa, pričom navrhovateľ sa návrhom na začatie konania domáhal zaplata cestovného a úhrady vo výške stonásobku základného cestovného podľa prepravného poriadku navrhovateľa bez príplatkov a zliav, v úhrnnej výške 50,70 eura. Možno sa iba domnievať, že uplatňovaný nárok posúdil podľa § 760 Obč. zák. ako nárok z prepravy osôb, keď vo svojom odôvodnení súd prvého stupňa konštatoval, že práva z prepravy sa podľa § 108 Obč. zák. premlčujú za jeden rok. Po prihladnutí na premlčanie z úradnej povinnosti aj bez návrhu v zmysle ust. § 5b zákona č. 250/2007 Z.z. súd prvého stupňa vyhodnotil navrhovateľom uplatnený nárok ako premlčaný a to výlučne iba týmto konštatovaním bez uvedenia rozhodujúcich skutočností a vlastných úvah, ktoré by vysvetľovali jednak právne posúdenie veci ohľadom zmieneného, avšak necitovaného ust. § 5b zákona č. 250/2007 Z.z., ako i záverov plynúcich z použitia tohto ustanovenia v predmetnej veci. Takéto odôvodnenie rozhodnutia potom nie je možné riadne preskúmať, nakoľko z neho vôbec nevyplýva, akými úvahami sa súd prvého stupňa spravoval, keď (zrejme) aplikoval na posudzovanú vec ustanovenie § 5b zákona č. 250/2007 Z.z.

Odvolačný súd dospel k záveru, že napadnutý rozsudok nie je v odvolacom konaní preskúmateľný, nakoľko jeho odôvodnenie nevysvetľuje, prečo súd prvého stupňa prihladol na premlčanie uplatneného nároku, v nadväznosti na ktoré potom návrh navrhovateľa zamietol. Pokiaľ súd prvého stupňa v odôvodnení napadnutého rozsudku uviedol, že aj bez návrhu prihladol z úradnej povinnosti na premlčanie v zmysle § 5b zákona č. 250/2007 Z.z., odvolací súd konštatuje, že pre nezdôvodnenie aplikácie tohto ustanovenia v posudzovanej veci nemohol preskúmať úvahy, ktoré ho viedli k takémuto právnomu posúdeniu. Ak mal súd prvého stupňa za to, že si navrhovateľ návrhom uplatnil nárok zo spotrebiteľskej zmluvy a že odporkyňa má v konaní postavenie spotrebiteľa, bol v zmysle § 157 ods. 2 O.s.p. povinný svoje úvahy a závery riadne odôvodniť tak, aby bolo jeho rozhodnutie pre účastníkov konania zrozumiteľné a odvolacím súdom preskúmateľné.

Je teda zrejmé, že odôvodnenie napadnutého rozsudku nezodpovedá kritériám uvedeným v ust. § 157 ods. 2 O.s.p., čím bolo porušené právo navrhovateľa na spravodlivý proces a bola mu tým odňatá možnosť konať pred súdom. Odvolací súd zdôrazňuje, že tieto nedostatky odôvodnenia napadnutého rozsudku znemožňujú preskúmať jeho správnosť z hľadiska odvolania, dôvodmi ktorého je odvolací súd viazaný (§ 212 ods. 1 O.s.p.).

Z týchto dôvodov odvolací súd napadnutý rozsudok podľa § 221 ods. 1 písm. f) O.s.p. zrušil a podľa ods. 2 tohto ustanovenia vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. V ňom bude vecou súdu prvého stupňa vo veci opätovne rozhodnúť, vykonané dôkazy vyhodnotiť v súlade s ust. § 132 O.s.p., rozhodnúť v súlade s ust. § 153 ods. 1 O.s.p. a zo zisteného skutkového stavu vyvodiť záver, ktorý je nutné správne a dostatočne odôvodniť v súlade s vyššie uvedenými požiadavkami, vyplývajúcimi z ust. § 157 ods. 2 O.s.p.

V novom rozhodnutí o veci súd prvého stupňa rozhodne o trovách prvostupňového i odvolacieho konania (§ 224 ods. 3 O.s.p.).

Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.